

ผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อชุมชน:

กรณีศึกษา ชุมชนบ้านไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

Impacts of political conflict on the community: A case study
of Thai Samakkee Community, Wangnamkhiew district,
Nakorn Rajasima province

จิรวัดณ์ เกื้อทาน*

Jirawat Kuertan

E-mail: jkuertan@gmail.com

Received: 22/11/61 Revised: 13/12/61 Accepted: 13/12/61

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อชุมชน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่ยาวนานว่ามีสาเหตุปัจจัยใดที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในชุมชน รวมถึงศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งที่มีต่อชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองในด้านข้อมูลข่าวสารเกิดจากความเป็นอิสระของสถานีวิทยุและวิทยุโทรทัศน์ ทั้งช่องที่สนับสนุนรัฐบาลและฝ่ายที่ต่อต้านรัฐบาล ด้านผลประโยชน์เกิดจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองด้วยกัน ด้านโครงสร้างเกิดจากการที่รัฐบาลใช้อำนาจเกินขอบ

* สัสดีอำเภอวังน้ำเขียว ที่ว่าการอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

เขต การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีความเสมอภาค เลือกปฏิบัติหรือปฏิบัติแบบสองมาตรฐาน ในด้านความเชื่อ ค่านิยม เกิดจากพฤติกรรมของนักการเมืองสร้างความเชื่อผิดๆ ให้กับประชาชน มองการต่อสู้ทางการเมืองเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีเกียรติยศ นำไปสู่การแบ่งพรรคแบ่งพวก และพบว่าผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองของชุมชนบ้านไทยสามัคคี คือผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือประชาชนได้รับเงินค่าจ้างนำข้าวที่ล่าช้าจากความวุ่นวายทางการเมือง และผู้ประกอบการบ้านพัก รีสอร์ทในพื้นที่ได้รับผลกระทบในเรื่องยอดการจองที่พักที่ลดน้อยลง และการยกเลิกการจองที่พักในช่วงที่เกิดการชุมนุม

คำสำคัญ: ผลกระทบ, การเมือง, ความขัดแย้ง

Abstract

Research on the impact of political conflict on community: a case study of Ban Thai Samakkhi Community, Wang Nam Khiao district, Nakhon Ratchasima province is a qualitative research. The purpose is to study the long-standing political conflicts that cause confrontation within the local community and also to study the impact of conflicts on the community in economic, social, political, natural and environmental aspects which would adopt a guideline for the development of a strong and sustainable community and can be self-reliant in the long run. The study indicated that factors contributing to the political conflict in the field of information were

the independence of radio and television stations, either channels support the government or opposition parties. The political conflict in the field of benefits came from the competing for political power of the politicians. The political conflict in the field of structure came from the strong government, the practice of inequitable and double standards. The political conflict in the field of beliefs, values derive from the behavior of politicians by creating false beliefs to the people, seeing the political struggle is a matter of honor which certainly lead to confrontation among those people. The effects of the political conflicts of Ban Thai Samakkee were found mostly on the economy. In other words, people are affected by the government's delay in paying the rice pledges, the home stay and resort owners in the areas had less numbers of room bookings and many cancellations during the long period of political conflicts.

Keywords: impacts, politics, conflicts

บทนำ

มนุษย์โดยธรรมชาติแล้ว มักจะมีความเห็นแก่ตัว มีการเอาตัวเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ส่งผลให้มนุษย์เกิดความขัดแย้งกัน ความขัดแย้งเป็นกระบวนการสังคม เป็นปรากฏการณ์ที่เป็นพลวัตเคลื่อนไหวอยู่เสมอ สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ เป็นปกติในสังคมปัจจุบัน ความขัดแย้งของบุคคลเกิดจากการที่บุคคลต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งโดยที่การเลือกนั้นอาจเต็มใจเลือกหรือจำใจเลือก เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายใน มักไม่แสดงออก แต่ถ้าเราสังเกตคำพูด สีหน้า ท่าทาง กริยา อาการ เราอาจพบความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้ ความขัดแย้งมักมีความเกี่ยวพันกันอยู่เสมอในลักษณะที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ระหว่างบุคคล ความคิด ความเชื่อ และผลประโยชน์ที่ทุกคนเกี่ยวข้อง ความขัดแย้งที่ปรากฏในสังคมทั่วไป ได้แก่ ความขัดแย้งทางความคิดซึ่งเป็นพื้นฐานทั่วไปของความขัดแย้งอื่นๆ เมื่อบุคคลมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ ที่ไม่ตรงกัน อาจดำเนินวิถีทางที่ตนเห็นว่าถูกต้องและชอบธรรมเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนและกลุ่มของตนเห็นว่าถูกต้อง โดยการแสดงออกอย่างเปิดเผยและรุนแรง เช่น การชุมนุมเรียกร้องของกลุ่มต่างๆ

สถาบันพระปกเกล้า (2555) ระบุว่าสังคมไทยตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ของความขัดแย้งเป็นเวลานาน มีความขัดแย้งทางความคิดทางการเมืองอย่างรุนแรง หยั่งลึกจากระดับประเทศไปถึงระดับครอบครัว การใช้อำนาจการปกครองที่กระทำอยู่เดิม ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ความแตกแยกและการกระทำผิดของกลุ่มต่างๆ ได้ แนวทางการเลือกตั้งในรูปแบบเดิมมีการต่อต้านอย่างกว้างขวาง ประชาชนแตกความสามัคคี จนไม่อาจปรองดองกันได้ ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันมีคดีความจำนวนมากอยู่ในชั้นศาล และยังรอกกระบวนการยุติธรรมตัดสิน การบังคับใช้กฎหมายบังคับใช้ไม่ได้ทุกกลุ่ม การบริหารราชการแผ่นดินไม่สามารถกระทำได้ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติและก่อปัญหาความเดือดร้อนต่อประชาชนทุกระดับจนถึงรากหญ้า

ในที่สุด วัฏจักรความชั่วร้ายทางการเมืองไทยก็ไหลเวียนมาสู่การทำรัฐประหารอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ส่งผลให้ชาติมหาอำนาจและต่างชาติในซีกโลกที่ถ่อมมันในระบอบประชาธิปไตยทบทวนการให้ความช่วยเหลือ พร้อมเตือนนักท่องเที่ยวให้เฝ้าติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และเรียกร้องให้ไทยกลับคืนสู่สังคมประชาธิปไตย จากสถานการณ์ที่กล่าวไว้ทั้งหมด ผลของการขัดแย้งส่งผลให้สังคมได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของประชากรในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลง แม้ชุมชนจะอยู่ห่างไกลเมืองแต่ก็มีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม จึงมีผลกระทบต่อในชุมชนเป็นอย่างยิ่ง และหากชุมชนใดขาดภูมิคุ้มกันทางสังคม ชุมชนนั้นต้องตกเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น หากมีภูมิคุ้มกันที่ดีก็สามารถที่ยั่งยืนหยัดและทำลายสภาพปัญหาต่างๆ ได้อย่างเข้มแข็ง ในการศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งศึกษาสภาพการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่ยาวนานว่ามีสาเหตุปัจจัยใดที่ส่งผลให้เกิดความขัดแย้ง รวมถึงศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งที่มีต่อชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัย 2 วิธี คือ

1. การวิจัยสนาม (field research) โดยผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (structured interview or formal interview)
2. การวิจัยเอกสาร (documentary research) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ รายงานการประชุม คู่มือการปฏิบัติงาน ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชน ประชาชน และผู้ประกอบการในชุมชนบ้านไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นการเลือกตัวอย่างโดยกำหนดคุณลักษณะของประชากรที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน ดังต่อไปนี้

ผู้นำชุมชนในชุมชนไทยสามัคคี	5 คน
ประชาชนทั่วไป	5 คน
ผู้ประกอบการ	5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยกรณีศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดแน่นอนตายตัว จะสัมภาษณ์ผู้ใดก็ใช้คำถามเดียวกัน และการสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้กำหนดวัน นัดหมายวันสัมภาษณ์โดยได้แจ้งผู้ให้สัมภาษณ์ทราบก่อนล่วงหน้า ในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะใช้การจดบันทึกและบันทึกเสียง โดยก่อนสัมภาษณ์จะขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ในการจดบันทึกการสนทนา ก่อนทุกครั้ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. วิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสาร เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูล

ทั่วไป โดยการรวบรวมเอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น ได้แก่

1.1 หนังสือทั่วไป ได้แก่ ตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการบรรยาย รวมถึงเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

1.2 หนังสืออ้างอิง ได้แก่ สารานุกรม พจนานุกรม เป็นต้น

1.3 งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เป็นงานที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาในเรื่องนั้นๆ อย่างละเอียด

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ โดยที่ผู้วิจัยเลือกวิธีการสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยที่ผู้วิจัยต้องทำการสัมภาษณ์ไปตามคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามข้อที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ตามข้อที่กำหนดไว้เท่านั้น และผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์และจดบันทึกข้อมูลและบันทึกเสียงตามคำบอกของผู้สัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทำการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นตามแต่ละประเด็น

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นคำถาม แล้วนำมาเปรียบเทียบความเหมือน หรือความแตกต่างของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นคำถาม แล้วนำมาเปรียบเทียบข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกัน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์

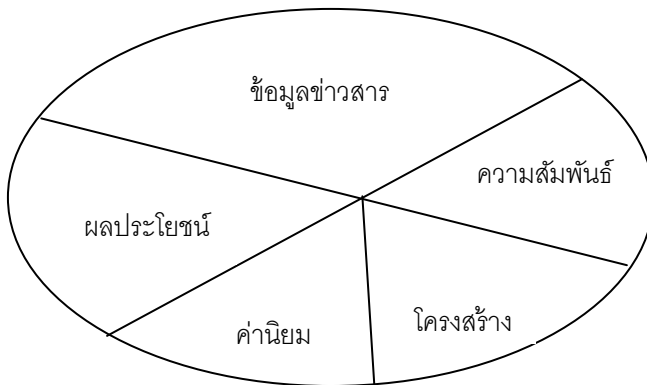
4. นำข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสรุปผลการวิจัยสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเอกสาร พบว่ามีแนวคิดที่ด้วยความขัดแย้ง ประเภท สาเหตุและที่มาของความขัดแย้งที่สำคัญๆ พอจะสรุปได้ดังนี้

Moore (อ้างถึงใน วันชัย วัฒนศัพท์ และรัตนภรณ์ วัฒนศัพท์, 2548, หน้า 39) อธิบายการใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “วงกลมของความขัดแย้ง” เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความขัดแย้ง โดยแบ่งความขัดแย้ง ออกเป็น 5 ประเภท ตามแผนภูมิ ดังนี้

จากแผนภูมิสามารถอธิบายถึงประเภทของความขัดแย้ง ได้ดังนี้

1. ความขัดแย้งด้านข้อมูลข่าวสาร (data conflict) เป็นปัญหาพื้นฐานของความขัดแย้งจากข้อมูลน้อยหรือมากเกินไป ทำให้การแปลผลผิดพลาด การวิเคราะห์ออกมาด้วยความเห็นต่างกัน บางครั้งก็เป็นปัญหาในเรื่องความแตกต่างในการรับรู้ข้อมูล

(Perception)

2. ความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ (interest conflict) เป็นเหตุผลแห่งการแย่งชิงผลประโยชน์ในสิ่งเหมือนมีหรือมีไม่เพียงพอ

3. ความขัดแย้งด้านความสัมพันธ์ (relationships conflict) เป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ พฤติกรรมต่างๆ ในอดีต อารมณ์ที่รุนแรง ความเข้าใจผิด การสื่อสารที่บกพร่อง

4. ความขัดแย้งด้านโครงสร้าง (structure conflict) เป็นเรื่องของอำนาจ แย่งชิงอำนาจ การใช้การกระจายอำนาจ ปัญหาโครงสร้าง รวมไปถึงกฎ ระเบียบ บทบาท ภูมิศาสตร์ ระยะเวลา และระบบ

5. ความขัดแย้งด้านค่านิยม (values conflict) เป็นปัญหาระบบของความเชื่อ ความแตกต่างของค่านิยม ขนบประเพณี การขัดเกลาทางสังคมหรือสังคมประกิต (socialization)

สามประเภทบน คือ ความขัดแย้งด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านผลประโยชน์และด้านความสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่จะเจรจาได้ง่ายกว่าสองประเภทด้านล่าง คือความขัดแย้งที่สัมพันธ์กับค่านิยมและโครงสร้าง แต่ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าความขัดแย้งประเภทต่างๆ จะเกิดขึ้นเฉพาะประเภทใดประเภทหนึ่งเพียงประเภทเดียวเท่านั้นแต่จริงๆแล้วจะผสมผสานกันอยู่เกือบทุกประเภท หรือมีทุกประเภทในเรื่องเดียวกัน โดยจะแตกต่างกันในเรื่องความรุนแรงของแต่ละประเภทเท่านั้น

ถวิล วรเทพพุฒิพงษ์ (2524, หน้า 9-19) แบ่งความขัดแย้งเป็น 3 ประเภทคือ

1. ความขัดแย้งที่เกิดจากความแตกต่างด้านทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความคาดหวังในบทบาท

2. ความขัดแย้งในผลประโยชน์เกิดจากความต้องการที่ต่างกัน
3. ความขัดแย้งเรื่องบุคลิกภาพ

เกียรติพงษ์ ลือชัย (อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) ได้สรุปทัศนะหรือแนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้งไว้ 3 ประการคือ

1. ทัศนะความขัดแย้งแบบดั้งเดิม (transitions in conflict thought) เป็นทัศนะที่พิจารณาความขัดแย้งในทางลบ โดยเห็นว่าเป็นลักษณะของความรุนแรง (Violence) การทำลาย (Destructions) และไม่มีเหตุผล (Irrational) ดังนั้นความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่ดีและเป็นสิ่งที่อันตรายควรหลีกเลี่ยง

2. ทัศนะความขัดแย้งแบบมนุษยสัมพันธ์ (the human relation view conflict) เป็นทัศนะที่เห็นว่า ความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมดาและสิ่งที่ทุกกลุ่มไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ไม่สามารถกำจัดให้หมดไปโดยสิ้นเชิง แต่ความขัดแย้งจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิดเห็น และการทำงานของกลุ่มได้

3. ทัศนะความขัดแย้งด้านปฏิกริยาระหว่างกัน (the integrationists view conflict) เป็นทัศนะที่เชื่อว่า ความขัดแย้งเป็นพลังด้านบวกในกลุ่ม และเป็นสิ่งที่จำเป็นทำให้กลุ่มทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกระตุ้นความขัดแย้งให้เกิดขึ้น แต่ให้อยู่ในระดับต่ำๆ เท่านั้น เพื่อสร้างให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเกิดความคิดเห็นขึ้นภายในกลุ่ม

ผลการวิจัยภาคสนาม

ในการศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนบ้านไทยสามัคคี อำเภอรังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ของความขัดแย้งทางการเมืองไทยในช่วง ปี พ.ศ. 2556 – 2557
2. เพื่อศึกษาหาสาเหตุปัจจัยของความขัดแย้งในด้านข้อมูลข่าวสาร
3. เพื่อศึกษาหาสาเหตุปัจจัยของความขัดแย้งในด้านผลประโยชน์
4. เพื่อศึกษาหาสาเหตุปัจจัยของความขัดแย้งในด้านโครงสร้าง
5. เพื่อศึกษาหาสาเหตุปัจจัยของความขัดแย้งในด้านค่านิยม
6. เพื่อศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อวิถีชีวิตของชุมชน

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์มูลเหตุของความขัดแย้งและผลกระทบของความขัดแย้งได้ดังนี้

1. พบว่ามูลเหตุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองในด้านข้อมูลข่าวสารเกิดจากความเป็นอิสระของสถานีวิทยุและวิทยุโทรทัศน์ ทั้งช่องที่สนับสนุนรัฐบาลและฝ่ายที่ต่อต้านรัฐบาล รายการโทรทัศน์ต่างๆ ได้นำข้อมูลที่ไม่มีเที่ยงตรงมาให้ประชาชนรับรู้ การปล่อยปละละเลยให้เกิดช่องทางการสื่อสารรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะสถานีวิทยุท้องถิ่น ที่ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาตรวจสอบ ความไม่เป็นกลางของผู้จัดรายการ จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมือง

2. พบว่าความขัดแย้งทางการเมืองในด้านผลประโยชน์เกิดจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การต่อสู้เพื่อแย่งกันเป็นฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะความต้องการที่จะเข้ามาจัดตั้งรัฐบาล และเป็นการแย่งชิงประชาชน เพื่อหวังคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

3. พบว่าความขัดแย้งทางการเมืองในด้านโครงสร้างเกิดจากการที่รัฐบาลในขณะนั้นพยายามใช้อำนาจเกินขอบเขต ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาทิเช่น การแก้ไขกฎหมายเพื่อช่วยเหลือ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร การย้ายข้าราชการที่ไม่เป็นธรรม การ

ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีความสะดวก เลือกปฏิบัติหรือปฏิบัติแบบสองมาตรฐาน

4. พบว่าความขัดแย้งทางการเมืองในด้านค่านิยมเกิดจาก พฤติกรรมของนักการเมืองท้องถิ่น หากนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนรัฐบาล ชาวบ้านในพื้นที่ก็มีโอกาสที่จะสนับสนุนรัฐบาลด้วย อีกทั้งพฤติกรรมของประชาชนเองที่ไม่ค่อยสนใจทางการเมืองมากนัก ปล่อยให้เป็นที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จนนำไปสู่การปฏิบัติที่มีชอบและนำมาซึ่งความขัดแย้ง

5. พบว่าผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองของชุมชนบ้านไทยสามัคคี คือผลกระทบในด้านเศรษฐกิจซึ่งในช่วงนั้นประชาชนได้รับผลจากการที่รัฐบาลจ่ายเงินค่าจำนำข้าวที่ล่าช้าและผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับผลกระทบในเรื่องยอดการจองที่พักที่ลดน้อยลง และการยกเลิกการจองที่พักในช่วงที่เกิดการชุมนุม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบ้านไทยสามัคคี อำเภอลำลูกกา จังหวัดนครราชสีมา สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. มूलเหตุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองในด้านข้อมูลข่าวสารเกิดจากความเป็นอิสระของรายการฟรีทีวี ทั้งช่องที่สนับสนุนรัฐบาล และฝ่ายที่ต่อต้านรัฐบาล รายการโทรทัศน์ต่างๆ ได้นำข้อมูลที่ไม่มีเที่ยงตรงมาให้ประชาชนรับรู้ การปล่อยให้เกิดรายการต่างๆ อย่างเสรี ผลการวิจัยยังพบว่ารายการโทรทัศน์ช่องฟรีทีวีเป็นมूलเหตุหลักๆ ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในด้านข้อมูลข่าวสาร รองลงมา คือสถานีวิทยุท้องถิ่นที่ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาตรวจสอบ ความไม่เป็นกลางของผู้จัดรายการโทรทัศน์จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมือง สอดคล้องกับ นิมแมน และบุรล (อ้างถึงใน พรนพ พุกกะพันธุ์, 2542, หน้า 42 – 43) ที่อธิบายว่าสาเหตุของความขัดแย้งเกิด

จาก 1) การรับรู้ที่บิดเบือน กล่าวคือ บุคคลอาจมีการรับรู้ที่บิดเบือนไปจากสภาพจริง (ทั้งโดยเจตนาหรือไม่เจตนา) ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดความขัดแย้งได้ และ 2) การรับรู้แตกต่างกัน มักจะเกิดจากการที่บุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์เดียวกันหรือมีข้อมูลเดียวกันแต่ตีความหมายแตกต่างกันก็จะนำมาซึ่งความขัดแย้ง และยังได้ระบุสาเหตุของความขัดแย้งว่าเกิดปัญหาจากผู้ส่งข่าวสาร เช่น ส่งข่าวสารที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่เพียงพอ ปัญหาจากสื่อที่ใช้ส่งข่าวสารที่คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน เข้าใจความหมายของข่าวสารที่จะส่งอย่างไม่ถูกต้อง และเปลี่ยนความคิดออกเป็นสื่อเพื่อการส่งข่าวสารได้ไม่ถูกต้องและสมบูรณ์ เช่น เปลี่ยนความคิดออกเป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูดไม่ถูกต้อง ปัญหาจากสื่อที่ใช้ส่งข่าวสาร ได้แก่ การบิดเบือนข้อมูลโดยไม่ตั้งใจของผู้ส่งข่าวสาร ซึ่งอาจเกิดจากถ้อยคำหรือท่าทางที่ใช้หรือทำจนเคยชิน การที่สื่อประกอบด้วยข้อมูลเกินความจำเป็น และมีสิ่งรบกวนระหว่างผู้ส่งและผู้รับข่าวสาร ทำให้ข้อเท็จจริงบิดเบือนไป เช่น เสียงดัง การเห็นไม่ชัด หรือการให้ข้อมูลต้องผ่านหลายคนจึงจะถึงผู้รับข่าวสาร และปัญหาจากผู้รับข่าวสาร ได้แก่ ความสามารถของผู้รับข่าวสารที่จะแปลความหมายของข้อมูลจากสื่อเป็นความคิด เป็นต้นว่าผู้รับข่าวสารไม่เข้าใจภาษาที่ใช้ในการสื่อสารย่อมจะทำให้เกิดความขัดแย้งได้ และความเข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่างผู้รับข่าวสารกับผู้ส่งข่าวสาร สอดคล้องกับ ชาญชัย ชัยสุขโกศล (2555) ได้ศึกษาโครงการศึกษาเฝ้าระวังสื่อและพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อเพื่อสุขภาพของสังคมหรือ Media Monitor ได้แถลงผลการศึกษาเรื่อง “ปรากฏการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองในเครือข่ายสังคมออนไลน์” ระบุว่าปรากฏการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองในเครือข่ายสังคมออนไลน์ (social network) ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการชุมนุม ผ่านกลุ่มช่องทางสื่อใหม่ ได้แก่ รายการฟรีทีวี Facebook, Twitter, เว็บ บอร์ด ฟันทิป และการใช้ forward mail ในส่วนของผลการสำรวจการใช้ Facebook เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองของสังคมไทยนั้น สรุปไว่น่าสนใจว่า “เนื้อหาส่วนมาก (กว่า 90 %) เป็นการจัดตั้งกลุ่มสังคมที่มีความคิดเห็นทางการเมืองต่อการชุมนุม ในประเด็นสำคัญคือต่อต้านการกระทำ และไม่สนับสนุนกลุ่มคนเสื้อแดง และบางส่วนได้กลายมา

เป็นพื้นที่สวดนม เฝ้าระวัง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวกับสถาบัน และนำเอามาถ่ายทอดต่อในกลุ่มของตน เพื่อแจ้งข่าวสารยังสมาชิก เพื่อรู้ เพื่อประจักษ์ ประณามและขอให้ช่วยกันลงโทษทางสังคมออนไลน์และมีการนำข้อมูลส่วนตัวของบุคคลดังกล่าวไปเผยแพร่ต่อในอีเมล เว็บไซต์ เพื่อให้รับรู้กันในสาธารณะ” สอดคล้องกับ พิมพ์พญา คำดี (2554) ได้ทำการศึกษาผลกระทบจากความขัดแย้งทางการเมือง พบว่า ลักษณะความขัดแย้งทางการเมือง ทั้งสองฝ่ายใช้วาทกรรมทางการเมืองใส่ร้ายกันและกัน ขัดแย้งโดยกล่าวร้ายผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ มีพัฒนาการรวมกลุ่ม เพื่อรวมพลังให้เข้มแข็งมากขึ้น แต่ฝ่ายใดยกตัวบุคคลขึ้นเชิดชูเป็นสัญลักษณ์ในการต่อสู้ มีสร้างพลังอำนาจของกลุ่มเพื่อคานอำนาจกัน

2. การศึกษาวิจัยพบว่า ความขัดแย้งทางการเมืองในด้านผลประโยชน์เกิดจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองของนักการเมือง การต่อสู้เพื่อแย่งกันเพื่อให้เป็นรัฐบาล เพื่อทำให้ฝ่ายตรงข้ามเสียฐานสมาชิก และเป็นการแย่งชิงฐานเสียงประชาชน เพื่อหวังคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป สอดคล้องกับ Marry Follett (อ้างถึงใน อรุณ รักธรรม, 2525 หน้า 35) ที่เห็นว่าความขัดแย้งเป็นเรื่องของความแตกต่างในความเห็นและผลประโยชน์ และพิชญา สุภใส (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการความขัดแย้งทางการเมืองไทยระหว่าง พ.ศ.2547-2553 พบว่าสาเหตุสำคัญของความขัดแย้งในด้านผลประโยชน์ คือการต้องการอำนาจทางการเมืองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องคอร์รัปชันของนักการเมือง มีการทุจริตเพื่อให้บรรลุการเข้าสู่อำนาจและเมื่อมีอำนาจก็นำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องในหลายๆ กรณี นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุของปัญหาความไม่เท่าเทียมในสังคม และประเด็นที่มีความอ่อนไหวทางความรู้สึกของประชาชนคือการนำสถาบันพระมหากษัตริย์เข้ามาเกี่ยวข้องกับทางการเมือง ซึ่งจากปัญหาเหล่านี้ได้ขยายไปสู่ประเด็นทางการเมืองภาคประชาชนที่ทำให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในสังคม

3. ความขัดแย้งทางการเมืองในด้านโครงสร้างเกิดจากการที่รัฐบาลในขณะนั้นพยายามใช้อำนาจเกินขอบเขต ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาทิเช่น การแก้ไขกฎหมายเพื่อช่วยเหลือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร การย้ายข้าราชการที่ไม่เป็นธรรม การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ไม่เสมอภาค เลือกลงปฏิบัติหรือสองมาตรฐาน สอดคล้องกับสืบวงศ์ สุขะมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาการก่อตัวของความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศไทยพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง คือการขัดกันในด้านอำนาจและผลประโยชน์ของกลุ่มการเมือง เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มของพวกเขา การใช้อำนาจเกินกว่าที่ได้รับ การก่อตัวความขัดแย้งเป็นมูลเหตุอีกประการหนึ่งคือ การชุมนุมทางการเมืองโดยยึดสถานที่สาธารณะ

4. มูลเหตุปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองในด้านค่านิยมพบว่าความขัดแย้งทางการเมืองในด้านค่านิยมเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับนักการเมืองท้องถิ่น หากนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนรัฐบาล ชาวบ้านในพื้นที่ก็มีโอกาสที่จะสนับสนุนรัฐบาลด้วย อีกทั้งพฤติกรรมของประชาชนเองที่ไม่ค่อยสนใจทางการเมืองมากนัก ปล่อยให้เป็นที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จนนำไปสู่การปฏิบัติที่มีขอบเขตนำมาซึ่งความขัดแย้ง สอดคล้องกับนิมแมน และบรูส (อ้างถึงใน พรนพ พุกกะพันธุ์, 2542, หน้า 42 – 43) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าสาเหตุของความขัดแย้งพบว่า ภูมิหลังค่านิยม ของแต่ละบุคคลจะมีส่วนนำไปสู่สาเหตุแห่งการขัดแย้ง อาทิ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความแตกต่างทางการศึกษา ความแตกต่างในค่านิยมและความเชื่อ และความแตกต่างทางประสบการณ์ รวมถึงความรู้สึกของแต่ละคนจะแตกต่างกัน อาจเริ่มมีโมโหเล็กน้อยจนถึงเดือดดาล หรือจากความวิตกกังวลไปจนถึงความหวาดกลัว การที่คนมีความรู้สึกหลายๆ อย่างรวมกัน ทำให้เกิดความสับสนและจะนำไปสู่ความขัดแย้งได้

5. ผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองต่อวิถีของชุมชนบ้านไทยสามัคคีพบว่าผลกระทบของชุมชนบ้านไทยสามัคคี คือในด้านเศรษฐกิจ ประชาชนได้รับผลจาก

การที่รัฐบาลจ่ายเงินค่าจำนำข้าวที่ล่าช้า และผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับผลกระทบในเรื่องยอดการจอบที่พักที่ลดน้อยลง และการยกเลิกการจอบในช่วงที่เกิดการชุมนุม สอดคล้องกับอุไรวรรณ ธนสถิตย์ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัย บทบาทของสภาพัฒนา การเมืองกับการเสริมสร้างความปรองดองแห่งชาติ ได้ผลการศึกษาว่าผลของความขัดแย้ง ทางการเมืองในสังคมไทย ได้สร้างความเสียหายแก่เศรษฐกิจสังคม การเมืองและความ มั่นคงในระดับอันตรายสูงสุด ทำให้ประเทศขาดความมั่นคงและสูญเสียอำนาจการ แข่งขัน จึงจำเป็นต้องสร้างความปรองดองอย่างเร่งด่วนสอดคล้องกับศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2555) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของผู้ประกอบการจากการชุมนุมทางการเมือง โดยจาก การศึกษาพบว่า จากการชุมนุมเรียกร้องทางการเมืองในช่วงเดือนมีนาคม 2553 ที่มีการ ยกระดับความรุนแรงขึ้นมาตามลำดับ ซึ่งต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ปะทะกันอย่างรุนแรง ซึ่ง ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยในสายตานักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ให้นักท่องเที่ยว ต่างชาติชะลอการเดินทางมายังประเทศไทยในช่วงเดือนมีนาคม เมษายน 2553 เพื่อรอดู สถานการณ์ให้คลี่คลายลงสู่สภาวะปกติและมั่นใจในด้านความปลอดภัย ส่งผลกระทบต่อไป ย่างภาคธุรกิจต่างๆ เช่นสถานบริการต่างๆ เช่น สถานบันเทิง สบ และร้านค้าจำหน่าย สินค้าของที่ระลึก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลกระทบของความขัดแย้งทางการเมืองในระดับชาติที่ส่งผลต่อ วิธีชีวิตของชุมชนที่เคยใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้เปลี่ยนแปลงไป
2. ควรศึกษาการปรับตัวของชุมชนจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจการเมืองจากกระแสโลกาภิวัตน์

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย ชัยสุขโกศล. (2555). *สัญญาประชาคมใหม่ ทางออกจากความขัดแย้งช่วงเปลี่ยนผ่านการเมืองของไทย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ถวิล วรเทพพุดพิงษ์. (2524). การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในองค์กร. *วารสารกรมบัญชีกลาง*, 22(3), 9-19.
- พิมพ์พญา คำดี. (2554). *ผลกระทบจากความขัดแย้งทางการเมืองของกลุ่มเสื้อเหลืองและกลุ่มเสื้อแดงในจังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิชญา สุกใส. (2554). *การจัดการความขัดแย้งทางการเมืองไทย ระหว่าง พ.ศ. 2547-2553*. กรุงเทพมหานคร: ชมรมการจัดการความขัดแย้งแห่งประเทศไทย.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2542). *การบริหารความขัดแย้ง*. กรุงเทพฯ: ว.สกุลเพ็ชร.
- วันชัย วัฒนศัพท์ และรัตนภรณ์ วัฒนศัพท์. (2548). *การแก้ปัญหาความขัดแย้งในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). *กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาด และกรณีศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ไดมอนด์ บิสซิเนส เวิร์ล.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2555). *การท่องเที่ยว*. [ระบบออนไลน์]. ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2561 จาก <https://www.kasikomresearch.com/>
- สถาบันพระปกเกล้า. (2555). *รายงานการวิจัยการสร้างความปลอดภัยแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สีบวงษ์ สุขะมงคล. (2557). การบริหารจัดการความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2544 -2555. *วารสารเกษมบัณฑิต* 15(1). 39 – 55.
- อรุณ รักธรรม. (2525). *ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่: การบริหารองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- อุไรวรรณ ธนสถิต. (2556). บทบาทของสภาพพัฒนาการเมืองกับการเสริมสร้างความปลอดภัยแห่งชาติ. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*. 12(1), 23 – 51.